

Josep Pont i Antigas

En Josep nasqué a la Plaça de les Olles de Granollers un 18 de novembre de l'any 1903. Allà mateix, els seus pares, Josep i Maria, hi tenien una xarcuteria. En Josep va ser el primer de cinc germans. Més endavant vindrien en Vicens, en Pere, la Carme i l'Antònia.

Quan en Josep tenia vint anys, la seva família es traslladà als Hostalets de Balenyà, on van obrir un petit obrador de xarcuteria, que encara avui en dia es troba en funcionament, transformat en una gran empresa.

Amb l'arribada de la República, l'alcalde dels Hostalets proposà al seu pare, Josep Pont i Sirvent, de convertir-se en jutge de pau, fet al que accedí de bon grat. Les mateixes conviccions que convenceren al pare, animaren també el fill, Josep a començar a militar a Esquerra Republicana.

I enmig de l'auge republicà, la seva esposa i en la mare Hostalets van viure una època

cià, que es convertiria en ixeria al maig del 1935. Als

Josep Pont, fotografia cedida per Dolors Pont Macià

Però amb l'arribada de la guerra l'any 1936 començaren les complicacions per a la família Pont. Així, el càrrec de jutge de pau del pare li comportà la mort. En Josep Pont i Sirvent fou assassinat el 16 de juliol de 1939 al Camp de la Bota, als 57 anys. I no fou l'únic que perdé la vida allà: el germà de la Concepció, en Josep Macià i Carbonell, també hi morí l'any 1939, als 32 anys.

Els tres fills de la família Pont, en Vicens, en Pere i en Josep, es van exiliar a França; tots per vies diferents, mentre la Concepció i la Dolors anaven a viure a casa de la sogra. Durant aquest temps, en Josep va passar per set camps de refugiats a França. En un d'aquests, li van proposar de tornar a Espanya amb el darrer camió que feia el trajecte, però ell va refusar argumentant que havia de trobar els seus germans, que encara devien rondar per algun camp francès, possiblement en el de Fontainebleu. El que ell no sabia és que els seus germans ja eren en terres espanyoles: en Pere en un camp de concentració a Pamplona i en Vicens, pel fet de tenir tot just 17 anys, li havien concedit el permís de tornar a casa. Però en Josep seguia encara a Fontainebleu entestat a trobar els seus germans, i ja no en tornaria.

Tot i haver emmalaltit a França, en Josep mantenia sovint correspondència amb la Concepció, amb molta precaució. En Josep escrivia a les cartes l'adreça d'una dona de Centelles, que després duia les cartes a casa seva, per tal de no posar en risc la Concepció i la Dolors. Ella li enviava diners de tant en tant, diners que li servien per a comprar segells i poder-se seguir cartejant.

En Josep intentà de marxar del camp. Li demanaven tres-centes pessetes, però com aconseguir que una quantitat així de diners arribés a les seves mans? La Concepció amb prou feines podia fer-se càrrec de la petita Dolors i de la seva sogra, de manera que no tenia massa excedent per fer arribar a en Josep. Però mentre la Concepció intentava reunir la suma de diners necessària, en Josep va caure malalt. De manera que, quan els diners finalment van arribar, les febrades que patia eren tan importants que el risc de viatjar en aquell estat, era massa elevat. Així s'esvaí l'última oportunitat de fugir d'en Josep. Avui la seva filla Dolors prefereix pensar que estava destinat a morir als camps.

Les informacions oficials indiquen que en Josep entrà a l'Stalag VIII-C, amb el número 56.813, l'any 1939. Després, passà per l'Stalag XII-D a Trier (Trèves) d'on en sortí el 22 de gener de 1941, destinació a Mauthausen. Entrà al camp el 25 de gener de 1941, amb el número 3.380, i deu mesos més tard, el 20 d'octubre de 1941, entrà a Gusen, amb el número 13.872, on va ser assa-

1941/01/07 Carta enviada des de l'Stalag XII-D a Trier. Fons Família Pont

La Dolors i la Concepció, com tantes altres dones, van haver de tirar endavant amb l'etiqueta de roges. La Concepció es va assabentar de la mort del seu marit per un comunicat del cònsol alemany, l'octubre de 1943, però no va ser fins al febrer de 1946, que en va rebre la confirmació oficial de la Creu Roja internacional.

Aquell mateix any, la revista La Humanitat, a l'exili a París, va dedicar una nota a l'assabentar-se de la mort d'en Josep Pont i dos companys més: l'Anton Sayos i Baulenas i en Jaume Castells i Mas, ass

1946/11/29 La Humanitat de París. Nota amb la mort de Josep Pont i Antigas

// S'ha separat la Galeria d'imatges corresponent al uploader d'imatges propi del content type,
// dels "nodes reference" als continguts de "Galeria d'imatges" pre-existents. ?> // Uploader
d'imatges ?> // "Nodes reference" a les Galeries d'imatges ?>
comunicacio@ajuntament.granollers.cat

URL d'origen:<https://www.granollers.cat/can-jonch/josep-pont-i-antigas>